

Το “εμπάργκο” των δανειστών δεν θα σπάσει με γκρίνιες, φοβέρες και εγωισμούς...

Ο Ντράγκι μας απέκλεισε από την ρευστότητα της ποσοτικής χαλάρωσης και μεθοδικά από όλες τις δυνατές εναλλακτικές (ELA, έντοκα κλπ), ενώ ο Σόιμπλε απέκλεισε κάθε περίπτωση μερικής καταβολής δανείων αν δεν ολοκληρωθεί η αξιολόγησή μας για συγκεκριμένα μέτρα που ακόμη δεν έχουν

τεθεί και συμφωνηθεί... Σε αυτό το “εμπάργκο” των δανειστών, σαν μέτρο πίεσης κατά της Ελλάδας, η νέα κυβέρνηση, δείχνει τουλάχιστον αιφνιδιασμένη.

Είναι ενδεικτικές δηλώσεις όπως “μας έχουν ακόμη την θηλιά στον λαιμό”, “η απόφαση της ΕΚΤ δεν αντανακλά τους όρους της συμφωνίας του Eurogroup”, “θα αφήσουν μια χώρα να χρεοκοπήσει για 5 δις;”, “αν καταρρεύσει ο ΣΥΡΙΖΑ θα έρθουν δεξιός εξτρεμισμός και χάος, αλλά και εκατομμύρια μετανάστες και χιλιάδες τζιχαντιστές στην Ευρώπη”, “υπάρχει σχέδιο ανατροπής της κυβέρνησης από ευρωπαϊκούς κύκλους σε συνεργασία με εγχώριες δυνάμεις”.

Πριν τις εκλογές [γράφουμε](#):

“Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, που άνευ απροόπτου θα βγάλουν οι κάλπες της 25ης Ιανουαρίου, θα είναι μια κυβέρνηση που στην ουσία δεν θα κόψει καμία κορδέλα και κανένα νήμα, αλλά απλά θα πάρει την σκυτάλη και θα συνεχίσει να τρέχει στο ευρωζωνικό «Κολοσσαίο» με ακόμα περισσότερα φορτία και άγχος από τους προκατόχους της, με ακόμα περισσότερα θηρία γύρω της. Το κατεστημένο στην Ελλάδα και το εξωτερικό δεν θέλει τον ΣΥΡΙΖΑ ούτε σαν κυβερνήτη, ούτε σαν συγκυβερνήτη. Και για αυτό θα δείξουν ότι προσαρμόζονται μέχρι να τον ρίξουν. Όχι για αυτό που στην πραγματικότητα είναι, το οικείο ή το εχθρικό που καθρεφτίζεται στον βίο και την πολιτεία πολλών στελεχών του, αλλά για αυτό που συμβολίζει ότι θα μπορούσε να γίνει: μια δύναμη εναλλακτικής πρότασης

στον γερμανικό μονόδρομο της λιτότητας.”

Στο ίδιο πνεύμα κυκλοφορούσαν πολλά κείμενα στο διαδίκτυο. Αυτός ο τρόπος σκέψης ήταν ήδη τμήμα της ελληνικής κοινής γνώμης. Είναι πράγματι παράδοξο, ο μετεκλογικός ΣΥΡΙΖΑ, να δείχνει ότι ενοχλείται από καταστάσεις που θα έπρεπε να έχει προβλέψει, αλλά και να είναι έτοιμος να τις διαχειριστεί. Αντίθετα φαίνεται αδύναμος κι αιφνιδιασμένος.

Τίποτε δεν προχωράει στην μάχη κατά της διαπλοκής. Τα κυβερνώντα στελέχη έχουν μετατρέψει τα κανάλια και τα μικρόφωνα της διαπλοκής σε πασαρέλες στις οποίες παρουσιάζουν, σαν τα παγώνια, τίποτε περισσότερο από ανέξοδες γενικολογίες.

Τίποτε δεν προχωράει για την εξυγίανση του δημόσιου τομέα. Αντίθετα το πελατειακό κράτος ξανακτυπά δριμύτερο και με περισσό θράσος σε νέα επεισόδια τύπου παλιάς ΕΡΤ και διαχρονικής ΔΕΗ.

Τίποτε δεν προχωράει στην πραγματική αγορά. Καμία αναμόρφωση του φορολογικού με μάχιμους συντελεστές, απλοποίηση των διαδικασιών και κατάργηση όλων των φόρων υπέρ τρίτων. Αντίθετα ρίχνονται στην μάχη, ερασιτέχνες ράμπο, που θα χαφιεδίζουν πάνω στα ερείπια της μικρομεσαίας δραστηριότητας.

[Γράφαμε](#), επίσης πριν τις εκλογές:

“Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν θα είναι υποχρεωτικά η ανατροπή των πεπραγμένων ΝΔ/ΠΑΣΟΚ – πέρα από το ανθρωπιστικό κομμάτι – αλλά μια συνέχεια, όχι σε αυτά που έκαναν οι προηγούμενοι, αλλά σε αυτά που δεν μπορούσαν να κάνουν. Με άλλα λόγια θα είναι το πρόγραμμα, αλλά «επικαιροποιημένο» σε ένα πιο κοινωνικό και ανθρώπινο πρόσωπο. Οι Γερμανοί απομάκρυναν έντεχνα τον κ. Σαμαρά και διότι αυτός δεν μπορούσε να τα βάλει με την διαπλοκή και την διαφθορά και διότι ο ελληνικός λαός πλέον τον απεχθανόταν. Αυτοί οι ίδιοι οι Γερμανοί θα βρουν τον τρόπο να συμβιβαστούν με τον ΣΥΡΙΖΑ αρκεί αυτός να φέρει εις πέρας την «μάννα των μεταρρυθμίσεων» στην Ελλάδα. Την συντριβή της διαπλοκής και της διαφθοράς”.

Η σημερινή κατάσταση δείχνει ότι πλέον και ανεξάρτητα από το eurogroup της

Δευτέρα 9/3 – από το οποίο λογικά δεν πρέπει να αναμένουμε κάτι διαφορετικό – μια απλή επιμονή του Σόιμπλε για μία ή δύο εβδομάδες το πολύ, αρκεί, ώστε η χώρα να οδηγηθεί μεθοδευμένα σε ένα παραδειγματικό “ατύχημα”, προς γνώση και συμμόρφωση με αποδέκτες στο εσωτερικό και το εξωτερικό, όταν πλέον δεν θα μπορούν να πληρωθούν ούτε μισθοί και συντάξεις.

Και αυτό θα συμβεί απέναντι σε μια Αθήνα, που προς το παρόν σκούζει και κραυγάζει παθητικά, χωρίς συγκεκριμένες εναλλακτικές προτάσεις στα ανισοβαρή μέτρα λιτότητας που εξακολουθούν να στίβουν τους μικρομεσαίους.

Και εντέλει, πού οδηγούμαστε, μπροστά στην ζωτική ανάγκη για την οικονομική και κοινωνική ανοικοδόμηση της χώρας, μετά την μαύρη περίοδο 2010-2014;

Μήπως αναπόφευκτα σε έναν εμφύλιο, ανάμεσα σε εκείνους που θέλουν να δημιουργήσουν ένα οργανωμένο και δίκαιο κράτος με κανόνες και οφέλη για όλους και σε εκείνους που θέλουν να συνεχίσουν να ζουν παρασιτικά από τον μόχθο των δημιουργικών Ελλήνων; Σε έναν εμφύλιο που φυσικά οι ξένοι θα υποδαυλίζουν σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα;

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ σαν κυβέρνηση, παρά τον κομματικό του διχασμό, να διαχειριστεί με συμβιβαστικό και παραγωγικό τρόπο τέτοιες πραγματικές αντιθέσεις, που μπορούν να επηρεάζουν και τις σχέσεις του με τους εταίρους;

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει κυβέρνηση όλων των Ελλήνων και όχι απλά μια νέα κυβέρνηση των υπαλλήλων, των “φίλων” και των “νονών” του κράτους;

Σε κάθε περίπτωση, το “εμπάργκο” των δανειστών δεν θα σπάσει με γκρίνιες, φοβέρες και πολιτικούς εγωισμούς. Θα σπάσει με νέες πολιτικές, επιθετικές στο τρίπτυχο του κακού της χώρας: διαφθορά, φοροδιαφυγή, δημόσιος τομέας. Το πρώτο και το τρίτο έπρεπε ήδη να έχουν ξεκινήσει. Το δεύτερο θέλει περισσότερο χρόνο, με οργάνωση και συντονισμό και πάντως όχι με τυχοδιωκτικές και απελπισμένες κινήσεις.

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την σήψη που του άφησαν ΝΔ/ΠΑΣΟΚ ή να εξισορροπήσει την εσωκομματική αμφισβήτηση, ας προσφύγει σε εκλογές. **Δεν του αξίζει να επωμιστεί κανένα “ατύχημα”, αλλά ούτε έχει λαϊκή εντολή για να βγάλει την χώρα από το ευρώ.**

Δ. Τρικεριώτης (Follow on [Twitter](#))